

DS MEERKERK

Jan's maleri av MEERKERK.

Mønstret på Victory-skipet **MEERKERK** 25 Juli 1950. En tur til Kina og Japan. Skulle være tilbake igjen 1 desember, uansett storm, tåke, streik eller skader underveis. Merkelig, men dette tilsides. Fikk jobb som salonggutt. Huff. Han sjefen i rederiet spurte om jeg hadde tre sorte bukser, tre sorte skjorter og tre sorte slips? Nei, selvfølgelig, men jeg skulle kjøpe dette med det samme. OK? Vel, hadde sett dette idiotiet er en gåte for meg. At voksne sjøfolk oppfører seg slikt, forstår ikke jeg.

Jeg begynte å bli lei denne båten, og alt som hang sammen med den. Har ikke lyst til å fortelle noen mer om livet ombord. Det hadde også vært noen positive erfaringer. Men de var i mindretall. Fotball kamper for eksempel, velkommene avvekslinger.

I desember var vi tilbake i Rotterdam. Heldigvis. Hadde tilgode noen penger fra mine kompisser for rengjøring av lugaren vår. Har aldri sett dem! Vel, dette var MEERKERK. Adieu på uniforms sjappa, men det ble for dyrt for meg. Etter ankomst på skipet ble jeg innkvarteret i en fire-manns lugar. fire jernkøyer, fire jernskap, et lite bord og to stoler. Og tre eldre tjenere av denne "Yes Sir!", "Thank you, Sir" typen. De spurte om jeg kunne holde lugaren vår ren denne turen. Jeg skulle få betalt for jobben når vi kom hjem. No problem for meg.

Vel, folk som har seilt på østen kjenner ruten. Genua, Suezkanalen, Singapore, Manilla og så til sist, Japan. Ingen vits å beskrive disse havner, så jeg hefter meg bare med tilværelsen ombord. Det som jeg aldri glemmer er den første dagen, pardon, den første timen ombord. Skulle møte opp for sjefen, sjef stueren, for å få arbeidsfordelingen. Tre tjenere i full uniform og Jan i sin New York dongery skjorte og

bukse. Han ble helt rødt i fjeset. Kunne lese tankegangen hans: "*Hvordan f--- skal jeg bli kvitt denne karikaturen!*".

Jan's reise med D/S MEERKERK av s'Gravenhage

Rotterdam	25. juli	Hong Kong	10. okt
Genova	05. aug.	Manilla	13. okt
Port Said	11. aug.	Singapore	19. okt
Suez	12. aug.	Port Swettenham	25. okt
		Penang	26. okt
Aden	16. aug.	Aden	08. nov
Singapore	27. aug.	Suez	12. nov
Manilla	06. sept	Port Said	13. nov
Hong Kong	10. sept	Alexandria	17. nov
Takubar (China)	19. sept	Genova	19. nov
Kobe	24. sept	Marseille	22. nov
Nagoya	26. sept	Antwerpen	29. nov
Yokohama	28. sept	Rotterdam	01. des

Avmønstret

For sent. Skuten var klar til avgang. Vel, han fant en løsning for dette problemet. Jeg ble plassert i offisers pantry på båtdekket. Ute av syne. Jeg syntes det var bra for meg. Mitt eget rom på tre ganger fire meter med kaffemaskin og annet utstyr. Og så, en ventil så jeg kunne se hva som skjedde ute i Atlanterhavet, det Indiske hav eller Stillehavet. Det fantes en luke mellom mitt pantry og offisersmessen. Måtte hente matfatene ett dekk lavere, og pynte opp litt på dette ved hjelp av tomater og agurker etc etc. Kokte kaffe og te døgnet rundt.

Denne messen var befolket av tjuesyv personer. Kaptein, offiserer og seks aspirant offiserer. Ungdom som skulle opptjene sin fartstid. Likeså åtte hollandske prester som skulle spre religion i Malacca og Philippinerne. De kom ombord i Genua direkte fra sjefen sin i Vaticanstaden. Hyggelige gamle gubber som det gikk an å snakke med. Vel, jeg har ikke lyst å skrive om selve reisen. Jeg fikk se fjell for første gang i mitt liv! Gibraltar først, så Genua, Messina stredet og Stromboli. Imponerende for en som bor i Holland. Og Suezkanalen. Fikk anledning å se begge konvoiene da konvoien stoppet halvveis. Men det var noen saker og ting som irriterte meg på denne båten.

Først og fremst oppførselen til mannskapet, deretter utbetalingen av hyre i utenlansk havn. La meg se på mannskapet først. Begynner med kapteinen. Førsteklasses sjømann fra øya Terschelling i Nord Nederland. Han hadde egen stol og bord på båtdekket. Klokken tre om etter middagen serverte jeg en kaffe til ham utenfor mitt pantry:

- Ha, det smaker Hr.tjener!
- Bare si Jan til meg kaptein!

Det gikk ikke selvfølgelig. Fører på et hollandsk linjefartøy skal betraktes som admiral. Men jeg fortsetter. Etter denne kaffen forsvant han til lugaren sin og koste seg med en flaske genever. Så når han viste seg til middag var han beruset. Denne mannen

var ikke reigiøs! Langt ifra. Hadde ingenting med Gud eller katolikker. Det gikk utover disse prestene så lenge måltidet varte. De ble nødt til å høre på tullpratet hans. Jeg også, i mitt pantry. Jeg følte meg skamfull. Men det var ingen i messen som protesterte. Så var det disse aspirantene. En gjeng overlegene, arrogante guttunger. De hadde lært på sjømannsskolen at det blir servert te klokken syv om kvelden. Disse tulingene gikk ikke på land før de hadde fått te. Resultatet var at ikke jeg kunne gå på land tidlig. Jeg kommer tilbake til dette emnet senere.

Men først utbetaling av hyre. Jeg har nevnt dette emnet en gang før. Vi fikk utbetalt en tredje del av hyren i utenlandsk valuta. Myndighetene påstår att sjøfolk ikke kan passer sine finanser sjelv. Bare tull! Vel, Japan er landet hvor sjøfolk kjøper sine presanger, souvenirer etc.etc. En blir nødt til å spare opp valuta før enn kommer ditt. Så, ikke spander penger i Singapore, Hongkong eller Manilla. En må nøye seg med et besøk til sjømannsklubben

Vel, jeg hadde spart så meget at jeg kunne kjøpe noe i Japan. En kimono til min mor, en sigarettener og eske med ingravert bilde av Abraham Lincoln til min far, og enn fiskestang til meg sjelv. Så var det slutt på finansene og mitt besøk i Japan. Har aldri vært der siden. Dessverre. Så var det Hongkong igjen på tilbake turen. Skulle nettopp stenge av pantryet mitt klokken syv atter kveldsmat, da jeg ble tilsnakket av et kvinnfolk. Så ut som en fotomodell. Huff. Gikk ut ifra at hun var en av passasjerene. Viste henne veien til sjef stuertens lugar. Men det var ikke meningen. Det var meg hun skulle ha takk i! Ha-ha! Jeg ned trappen til hoveddekk, fikk øye på ti-tolv damer til. Nå begynte det å lysne for meg. Hadde hørt om dette fenomenet før. Prostituerte som besøkte skip i Hong Kong. Hva de skulle ombord i et fartøy hvor mannskapet var pengelens forstod ikke jeg. Tok madrassen min og flyttet til dekkhuset akterut. Klokken seks neste morgen forsvant hele selskapet i en sampan, inklusivt alle japanske presanger og souvenirer. Takk så meget gutter.

Nå tilbake igjen til forholdene mellom det underordne mannskap og disse aspirantene. En av matrosene hadde med seg en hund som han hadde kjøpt i byen. Vet ikke hvad den het. Sjau sjau eller noen slikt. Morsomt å se på og leke med. Hunden tok seg en tur opp til båtdekket og ble jaget bort av disse aspiranter. *"Gå ned hvor du hører hjemme!"*. Han som eide hunden oppfattet denne trussel, og så var helvete løs. Tro meg, ved avgang Hong Kong hadde vi 22 hunder om bord! Og mye krangel. At ikke kapteinen fikk satt en stopper for denne

idiotiet er en gåte for meg. At voksne sjøfolk oppfører seg slikt, forstår ikke jeg.

Jeg begynte å bli lei denne båten, og alt som hang sammen med den. Har ikke lyst til å fortelle noen mer om livet ombord. Det hadde også vært noen positive erfaringer. Men de var i mindretall. Fotball kamper for eksempel, velkommene avvekslinger.

I desember var vi tilbake i Rotterdam. Heldigvis. Hadde tilgode noen penger fra mine kompisser for rengjøring av lugaren vår. Har aldri sett dem! Vel, dette var MEERKERK. Adieu

